

Má vlast - Prokop, Michal

Ta země, která rodí kacíře
A uhrančivě krásné zlatovlásky
Kde všichni věří jen své nevíře
A gramofony chrčí: Škoda lásky

Kde místo zlata třpytí se jen kyz
Kde příliš často radost hořkne v hoře
Odvěká kořist hrabošů a krys
Kde všechny cesty vedou k Bílé hoře

Kde sprostá lež se veze v kočáře
A pravda s láskou táhnou cestou pěší
Dědičná země kata Mydláře
Kde mřít je těžko a žít ještě těžší

Kde místo zlata třpytí se jen kyz
Kde příliš často radost hořkne v hoře
Odvěká kořist hrabošů a krys
Kde všechny cesty vedou k Bílé hoře

A přece jsi jí čím dál blíž
I když ji zapřeš. Nemáš na vybranou
Neseš ji v sobě, věčný kříž
svou zemi krásnou, zemi milovanou

A přece jsi jí čím dál blíž
I když ji zapřeš. Nemáš na vybranou
Neseš ji v sobě, věčný kříž
svou zemi krásnou, zemi milovanou